

عنوان مقاله:

تبیین فقدان منظر شهری به مثابه پرابلماتیک خیابانی مطالعه موردی: بلوار آیت اله هاشمی رفسنجانی (ملاصدرا) شهر زنجان

محل انتشار:

دومین کنفرانس عمران، معماری و شهرسازی کشورهای جهان اسلام (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسندگان:

عیسی پیری - استادیار جغرافیا و برنامه ریزی شهری دانشگاه زنجان

لیلا هاشمی - دانشجوی کارشناسی ارشد، جغرافیا و برنامه ریزی شهری دانشگاه زنجان

خلاصه مقاله:

در انعکاس اندیشه های مدرنیستی شهرها، کلانشهرها، و پسا کلانشهرها منظر خیابانی، هنری در ساخت و ترکیب عینیت های برای تجربه شهری و خوانشی از ساختار شهر است، منظر، هویتی از شهر است که می تواند خوانا و یا مبهم و ناشنا باشد. تضعیف پراکسیس های اجتماعی، نمود اتومبیل محوری مطلق، اغتشاشات بصری و بی منطقی، گم گشتگی محله ایی حاصل ظهور بزرگراه ها و اتوبان های مواصلاتی، افول فرهنگ سنتی و تحدید حیات اجتماعی، تخریب هویت مندی شهری و مهم تر از همه فقدان مقیاس انسانی در خیابان، سال هاست که به موجب مدرنیسم عقیم و ناکارآمد، همچنان مسئله مندی شهرها بوده است. خیابان شهر پسا نوگرا به عنوان بستر مکانی هم پیوندی انسان و فضا و نیز آغازی برکنشگری های اجتماعی فرهنگی، بالندگی های اقتصادی و تحولات سیاسی همواره در معرض داوری و قضاوت ساکنانش قرار می گیرد. این پژوهش مسئله مندی (پرابلماتیک) منظر خیابان های امروزی را که نشانی از تقلیل در زیبایی شناسی شهری و حذف منظر می باشند، را به چالش می کشد. از این روست که بررسی پرابلماتیک خیابانی همواره دغدغه برنامه ریزان قرن اخیر بوده است. و برآن است تا در قالب تحقیقی توصیفی با رویکردی پدیدارشناسی و مطالعه ی ماهیتی، خیابانی را بطور مستقیم و با کمک مطالعات میدانی، کتابخانه ای، ارائه ی جدول سوات و مدل مفهومی بر مبنای معیارهای کارکردی، اداری و کالبدی منظر شهری راهبردهایی را با استفاده از تکنیک آیدا در قلمرو مطالعاتی تحقیق که یکی از خیابان های شهر زنجان می باشد به انجام رساند.

کلمات کلیدی:

منظر، ویرایش خیابانی، خیابان، پرابلماتیک خیابانی، زنجان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1021456>

